

denne, gives der Dispensation. Altsaa for forstandige Forretningsdispositioner lægges der ikke nogen afgørende Hindring. Det danske Skibssalgforbud er fulgt af tilsvarende Forbud i Norge og i Frankrig, og i Sverige er lignende Foranstaltninger under Overvejelse. De Betragtninger, som ligger til Grund for Udstedelsen af det danske Skibssalgforbud, genfinder man i de Betragtninger, som er gjorte gældende til Begrundelse af Forbudet i Norge og i Frankrig, og de er ogsaa nu fremme i Diskussionen i Sverige.

Den engelske Regering har, som det vil være bekendt, udstedt forskellige Anordninger, hvorved den bemyndiges til at rekvirere Skibe og er i Stand til at paalægge dem bestemte Ruter. Der er mod dette Forhold fremsat adskillig Kritik, gaaende ud paa, at Forholdsregelen ikke har fremkaldt nogen Formindskelse i Fragterne. Jeg er selvfølgelig ikke i Stand til derom at have nogen afgørende Mening. Men naar man herhjemme har tænkt sig, at Spørgsmaalet her kunde løses paa en lignende Maade som i England, nemlig ved at beordre hele den danske Tonnage til at sejle paa Danmark og mellem Danmark og Udlandet og opgive Fart fra udenlandsk til udenlandsk Havn, maa dertil bemærkes, at bortset fra, at Skibe er byggedetil en bestemt Transport og indarbejdede i bestemte Ruter, saa at man ved at træffe saadanne Foranstaltninger vilde tilføje Skibsfarten stor Skade, som bør undgaas, er der ogsaa Vanskeligheder af international Art at pege paa. Jeg skal her blot nævne, at det offentlig af engelske Regeringsautoriteter i Parlamentet er erkendt, at man benytter Bunkerulspørgsmaalet til at paatvinge Skibe af anden Nationalitet end den engelske visse Bestemmelser med Hensyn til deres Sejlen.

Alle de Forhold, der hidtil i alle Lande har gjort det til en Umulighed at tilvejebringe en Regulering af Fragterne ved et Paabud, har medført, at Bestræbelserne nu overalt, tror jeg, rettes paa at tilvejebringe en særlig Afgift af Skibsfarten, en Afgift, hvis Formaal skulde være at erstatte en Tvangsregulering af Fragterne og give de samme Resultater. Den overordentlige Kommission har haft Spørgsmaalet til Overvejelse. Den har forsøgt at tilvejebringe en Ordning paa Frivillighedens Grund, ved Overenskomst med Rederne om en Fragtregulering for visse nødvendige Varer. Det af Kommissionen fremsatte Forslag, der findes som Bilag til Bemærkningerne til Lovforslaget, og som var affattet af et indenfor den overordentlige Kommission

nedsat Fragtudvalg og fremsendt under 22. November, gik ud paa, at Rederne skulde forpligte sig til at befordre 400,000 Tons Majs og 1,600,000 Tons Kul indtil den 31. Maj 1916 til en Maksimalfragt. Det Kvantum, der var nævnt, var det, som man efter statistisk Undersøgelse havde ment, Landets Tilførsler i dette Tidsrum vilde omfatte. Skibsrum til Maksimalfragt skulde stilles til Raadighed af Rederne pro rata i Forhold til deres Tonnage, men efter deres eget Valg, enten ved, at de stillede Tonnage til Disposition, eller ved, at Skibsrum blev fragtet for deres Regning. Til at tilvejebringe en Ordning af hele dette Forhold skulde der oprettes et Fragtkontor under Redernes overvejende Medvirken. Denne frivillige Medvirkning havde jeg meget ønsket at faa gennemført, og jeg beklager i høj Grad Redernes absolut afvisende Holdning overfor dette Forslag om en frivillig Overenskomst paa dette Omraade. Jeg kan ikke tro, at de af Rederne fremførte Argumenter er holdbare, naar det er vitterligt, at betydelige Rederier har ment, at denne Ordning lod sig gennemføre. I Udarbejdelsen af Forslaget har den rederikyndige indenfor den overordentlige Kommission, Konsul Lauritzen, deltaget, men Forslaget vil sikkert kun med stor Vanskelighed kunne gennemføres ad anden Vej end netop som en frivillig Overenskomst.

Efter at alle Forhandlinger om Forholdet var strandet, har derefter den overordentlige Kommission henstillet til Regeringen at fremme Sagens Ordning ved Forslag om en Afgift. Indenfor den overordentlige Kommission har et Flertal, bestaaende af Kommissionens Medlemmer, med Undertagelse af 2, fremsat en Udtalelse til Ministeriet. De Medlemmer, som deltager i Indstillingen, er Kommissionens Formand Grosserer C. Hage, dens Sekretær, Kontorchef Martensen-Larsen, Grosserer V. Lund, Direktør Heilbuth, Gaardejer P. Th. Nielsen, Husmand Niels Frederiksen, Borgmester Jensen, Raadmand Andersen, Generalintendant Franck, Overformynder Friis og Professor i Statsvidenskab Axel Nielsen. Disse har fremsat en Udtalelse, der lyder saaledes:

„Overfor det Spørgsmaal, som da ligger for, hvorvidt Statsmagten bør gribe ind for paa egen Haand at gennemtvinge en Ordning af lignende Art som den, det har været Forhandlingernes Formaal at opnaa ved mindelig Forstaaelse, er Kommissionen ikke uden Betænkeligheder. I hvor meget det end er ønskeligt, at Landets Erhvervsliv som Helhed søges til en vis Grad lettet for den Byrde, hvormed det tynghes af de